

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: H2024/7516 en H2024/7445

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG
TE 'S-HERTOGENBOSCH
Beslissing van 5 maart 2025

in de zaak met zaaknummer H2024/7516 van:

[A],
wonende in [B], hierna klager,

en

in de zaak met zaaknummer H2024/7445
INSPECTIE GEZONDHEIDSZORG EN JEUGD,
gevestigd in Utrecht, klaagster, hierna: de inspectie,
in de personen van M. Rusch - Van de Sande senior inspecteur en, mr. Q.J.M.A.
Amelink, senior
juridisch adviseur,
tegen:

in beide zaken:

[C],
gz-psycholoog
(destijds) werkzaam in [D],
verweerster,
gemachtigde mr. O.L. Nunes, werkzaam in Utrecht.

1. Waar gaat de zaak over?

1.1 Verweerster was als psychologe betrokken bij de behandeling van klager. Direct na beëindiging van de behandelrelatie – dan wel nog tijdens de behandelrelatie – is zij met klager een persoonlijke en seksuele relatie aangegaan zonder dat zij een afkoelingsperiode in acht heeft genomen. De relatie heeft bijna zes jaar geduurd. Klager heeft na het einde van deze relatie melding van grensoverschrijdend gedrag gedaan bij de inspectie. De inspectie heeft daarop onderzoek gedaan. Op 24 juli 2024 heeft de inspectie een klaagschrift ingediend wegens het niet in acht nemen van een afkoelingsperiode door verweerster. Klager heeft op 16 augustus 2024

eveneens een
klaagschrift ingediend. Klager klaagt niet alleen over het aangaan van de relatie
zonder
afkoelingsperiode maar ook over de behandeling zelf,
het vernietigen van zijn dossier en het schenden van het beroepsgeheim door
verweerster.

1.2 Verweerster erkent dat zij een relatie met klager is aangegaan zonder een
afkoelingsperiode
in acht te nemen. Zij is zich ervan bewust dat zij daarmee in strijd met de
beroepsnormen heeft
gehandeld. Zij betwist de klachtonderdelen van klager voor het overige.

1.3 Het college komt tot het oordeel dat verweerster (deels) tuchtrechtelijk verwijtbaar
heeft
gehandeld. Hierna licht het college dat toe.

2. De procedure

2.1 De procedure blijkt uit:

in de zaak met zaaknummer H2024/7445:

- het klaagschrift van de inspectie met bijlagen, ontvangen op 24 juli 2024;
- het verweerschrift met bijlagen, ontvangen op 18 september 2024;
- het e-mailbericht van 18 september 2024 van de inspectie aan de secretaris;

in de zaak met zaaknummer H2024/7516:

- het klaagschrift van klager met bijlagen, ontvangen op 16 augustus 2024;
- het e-mailbericht van 19 september 2024 van klager aan de secretaris;
- het verweerschrift met bijlagen, ontvangen op 4 november 2024;
- bewijsstukken van klager, gedateerd 22 november 2024;
- bewijsstukken van klager, gedateerd 4 december 2024;
- bewijsstukken van klager, gedateerd 16 december 2024;

in beide zaken:

- de brieven van 12 september 2024 van de secretaris aan partijen;
- de brief van de gemachtigde van verweerster met bijlage van 18 september 2024,
ontvangen op 23
september 2024;
- de beslissing van de voorzitter van 7 oktober 2024 tot voeging van de zaken;
- het proces-verbaal van het mondelinge vooronderzoek in beide zaken gehouden op
5 december
2024;
- producties 2 tot en met 9 van de gemachtigde van verweerder, ontvangen op 30
december
2024;
- hetgeen tijdens de mondelinge behandeling ter sprake is gekomen en waarvan door
de secretaris
aantekeningen zijn gemaakt.

2.2 Bij voorzittersbeslissing van 7 oktober 2024 zijn de zaak van de inspectie tegen
verweerster

en de zaak van klager tegen verweerster gevoegd. Omdat verweerster twee BIG-registraties heeft, zijn in alle zaken twee dossiers aangemaakt. Alle zaken zijn gezamenlijk behandeld op de openbare terechtzitting van 13 januari 2025. In deze uitspraak staat de handelwijze van verweerster in haar hoedanigheid van gz-psycholoog ter beoordeling.

2.3 Klager is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde (voor de zitting) mevrouw [E]. Namens de inspectie zijn verschenen: M. Rusch - Van de Sande, senior inspecteur, en mr. Q.J.M.A. Amelink, senior juridisch adviseur. Verweerster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Alle partijen hebben pleitnotities voorgelezen en aan het college en de andere partij overhandigd.

3. Wat is er gebeurd?

3.1 Klager was in 2008/2009 gedurende een periode van elf maanden in een Centrum voor Psychotherapie opgenomen. Verweerster was toen zijn hoofdbehandelaar.

3.2 Klager meldde zich in 2016 weer aan bij verweerster met een complexe posttraumatische stressstoornis. Verweerster was inmiddels gevestigd als zelfstandig gz-psycholoog en psychotherapeut.

3.3 Blijkens de factuur die verweerster aan klager stuurde, duurde de behandelrelatie van 16 september 2016 tot 2 juni 2017.

3.4 In het medisch dossier (zie bijlage 44 bij het klaagschrift van klager) staat onder meer

(alle citaten inclusief eventuele taal- en spelfouten):

“Ma 6 maart 90 minuten 15 indirect

(...)”

Als we verwijzing naar [F] bespreken geeft hij aan dat hij het moeilijk vindt om daar te beginnen.

Wantrouwt hulpverlening. Uiteindelijk stelt hij 2 belangrijke vragen

1) als ik ooit in mijn leven ondanks hv toch weer zo vastdraai , mag ik jou dan weer bellen.

(ja)hij moet er van huilen en als hij dit vraagt

2) kunnen we niet gewoon vrienden worden en samen koffie drinken. Hij durft het bijna niet te

vragen, maar doet dat toch heel voorzichtig. (vanuit mijn rol als zijn behandelaar is het antwoord

nee, maar ik zeg hem ook dat als wij elkaar op een andere manier hadden ontmoet bv met zeilen, wij

mogelijk wel vrienden zouden kunnen zijn)

(...)”

en:

“14-4 90 min

voelt zich beter o.a door sporten, gebeld door [F], 3 mei intake [F]. Intaker kan info opvragen bij mij. Heeft een nieuwe date (...) is daar hoopvol over. behandelcontact geëvalueerd en afgesloten.

terug gekeken naar (trauma)behandeling, angst voor dissociatie en misbruik marine ongegrond, is

daar opgelucht over. Meer inzicht in gevolgen van pestervaringen en daardoor opgelopen

zelfbeeldschade, wat onderliggend/ instandhoudend lijkt/leek voor nu meer op de voorgrond staande

depressieve stoornis. Nu meer toe aan angst en stemming behandeling [F], probeert zich er voor open te stellen. omarming bij afscheid op verzoek, bijzondere ervaring”

3.5 Op (vrijdag) 14 april 2017 omhelzen verweerster en klager elkaar aan het einde van de sessie

(zoals hiervoor in het dossier staat vermeld), welke omhelzing verweerster als bijzonder intens

ervaart. Daarop stuurt verweerster diezelfde dag een e-mail aan klager om naar zijn beleving met

deze omhelzing te vragen. Onmiddellijk daarna volgt een persoonlijke en seksuele relatie tussen hen

die bijna zes jaar duurt. Verweerster verbreekt de relatie half februari 2023.

3.6 Klager heeft op 3 maart 2023 bij de inspectie melding gedaan van onder meer seksueel

grensoverschrijdend gedrag van verweerster. De inspectie heeft in juni 2024 een rapport opgemaakt

(bijlage 2 bij het klaagschrift van de inspectie) en daarna een klacht ingediend. Kort daarop volgt

de klacht van klager.

4. De klachten en de reactie van de verweerster

4.1 De inspectie verwijt verweerster dat zij de professionele grenzen die zij in acht behoort te

nemen, heeft overschreden door een langdurige persoonlijke en seksuele relatie aan te gaan met een

cliënt direct aansluitend aan de behandelrelatie.

4.2 Klager verwijt verweerster:

a. seksueel grensoverschrijdend gedrag tijdens en direct aansluitend op de behandelrelatie;

b. het eenzijdig verbreken van de behandeling van klager met het oog op het voortzetten van

seksueel contact met klager;

c. het misbruiken van haar uit haar positie voortvloeiend overwicht tijdens en buiten de

behandelrelatie;

d. het vernietigen van het originele medisch EPD-dossier van klager en het aanleveren van een onvolledig en gemanipuleerd (schaduw) dossier;

e. het schenden van haar beroepsgeheim richting derden hetgeen het behandelbelang van klager heeft geschaad;

f. het verlenen van onzorgvuldige en onprofessionele zorg waarbij verweerster haar eigen belang zwaarder heeft gewogen dan het behandelbelang van klager, waardoor het behandeltraject en haar onprofessionele gedrag een averechts effect hebben gehad op het herstel en het vertrouwen van klager in GGZ-behandelaren blijvend is geschaad.

4.3 Verweerster erkent dat zij geen afkoelingstermijn in acht heeft genomen. Zij betwist dat de persoonlijke relatie is begonnen tijdens de behandelrelatie. Op 14 april 2017 vond volgens haar de laatste behandelsessie plaats en volgens haar is de relatie na die datum gestart. Zij betwist de klacht(onderdelen) voor het overige.

4.4 Het college gaat hieronder verder in op de standpunten van partijen.

5. De vaststellingen en overwegingen van het college

5.1 In deze zaak klagen zowel de voormalige cliënt (klager) als de inspectie over verweerster.

Aan beide klachten ligt hetzelfde feitencomplex ten grondslag. Onderstaande feiten en overwegingen gelden daarom, voor zover daarvan niet anders blijkt, voor de klachten in beide zaken.

De criteria voor de beoordeling

5.2 De vraag is of verweerster de zorg heeft verleend die van haar verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende gz-psycholoog. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor een gz-psycholoog geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden. Dat een zorgverlener beter anders had kunnen handelen is niet altijd genoeg voor een tuchtrechtelijk verwijt.

5.3 In de beroepscode voor psychologen 2015 van het Nederlands Instituut van Psychologen (NIP),

die gold ten tijde van het handelen, staat het volgende:

Artikel 54 Geen seksuele relatie met de cliënt

Psychologen gaan met de cliënt geen seksuele relatie aan tijdens de professionele relatie, of

direct aansluitend daaraan. Ook nadien zijn zij daarin terughoudend. Hetzelfde geldt voor de

relaties met andere betrokkenen, waarbij sprake is van een aanzienlijk machtsverschil of grote afhankelijkheid, zoals studenten of supervisanten.

Artikel 55 Persoonlijke relatie na het beëindigen van de professionele relatie
Bij het aangaan van een persoonlijke relatie na het beëindigen van de professionele relatie,

vergewissen psychologen zich ervan dat de voorgaande professionele relatie geen onevenredige

betekenis meer heeft. Als het hierbij gaat om een seksuele relatie zijn psychologen er verantwoordelijk voor dat zij desgevraagd kunnen aantonen dat zij bij het aangaan van deze relatie

alle zorgvuldigheid in acht genomen hebben, die van hen als professioneel psycholoog verwacht mag worden.

(idem: artikelen 53 en 54 van de huidige beroepscode voor psychologen 2024).

5.4 In de brochure van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (inspectie): "Het mag niet, het mag

nooit. Seksueel grensoverschrijdend gedrag in de gezondheidszorg", 2016, die gold ten tijde van het handelen staat:

'Het maakt niet uit of cliënten toestemmen in seksueel getint gedrag of er zelf op aandringen dat

een seksuele relatie wordt aangegaan. Tijdens de zorgrelatie zijn cliënten afhankelijk van

zorgverleners en daarom is het nooit toegestaan.

Een zorgverlener die een relatie met een cliënt wil aangaan, moet een expliciet en volledig einde

maken aan ieder optreden als behandelaar van de cliënt. Het beëindigen van de behandelrelatie moet

op medisch verantwoorde wijze gebeuren. Professionals binnen sommige beroepsgroepen zijn daarnaast

gehouden aan een 'afkoelperiode' zoals in hun beroepsnormen omschreven.'

De inspectie definieert in haar brochure van 2023 de afkoelingsperiode als volgt:

Na het beëindigen van de zorgrelatie met een cliënt, moeten zorgverleners zich houden aan

een 'afkoelingsperiode'. Deze periode geldt ook als een zorgverlener gevoelens heeft ontwikkeld voor een cliënt (of de gevoelens wederzijds zijn) en de zorgrelatie daarom is beëindigd.

In de afkoelingsperiode moet de zorgverlener volledig afstand nemen van de cliënt, om de

zorgrelatie expliciet te beëindigen. Deze periode is nadrukkelijk bedoeld om afstand te creëren, om

de ongelijke verhouding van de zorgrelatie op te heffen.

Klacht van de inspectie

5.5 Verweerster erkent dat zij direct aansluitend aan de behandelrelatie een langdurige

persoonlijke en seksuele relatie is aangegaan met een cliënt en daarmee de professionele grenzen

die zij in acht behoort te nemen, heeft overschreden.

5.6 Het college overweegt dat verweerster hiermee in strijd heeft gehandeld met de beroepsnormen die voor haar gelden. Verweerster heeft niet de nodige terughoudendheid betracht en zich er niet van vergewist dat de voorafgaande professionele relatie geen onevenredige betekenis meer had. Op eigen initiatief, welbewust, en wetende dat dit strijdig was met de beroepsnormen is zij, zonder enige afkoelingsperiode en zonder zich ervan te vergewissen of dit verenigbaar was met de eerdere behandelrelatie, een persoonlijke en seksuele relatie aangegaan met een kwetsbare cliënt. Zij heeft dit gedaan zonder (ook maar te overwegen) daarover ruggenspraak te voeren met collega's of - ook niet op een later moment - haar gedrag (en de relatie) te toetsen door haar "zaak" in te brengen in de reguliere intervisie met beroepsgenoten, deze (eventueel anoniem) te bespreken met een vertrouwenspersoon van een beroepsvereniging, en/of een erkend leertherapeut te consulteren. Zij heeft daarbij de minimumvereisten voor de voor verweerster geldende zorgvuldigheidsnorm niet in acht genomen. Deze klacht is dus gegrond.

klachtonderdelen a en c van klager: seksueel grensoverschrijdend gedrag tijdens en direct aansluitend op de behandelrelatie en het misbruiken door verweerster van haar uit haar positie voortvloeiend overwicht tijdens en buiten de behandelrelatie

5.7 Zoals hiervoor overwogen, staat vast dat er in ieder geval sprake is geweest van een naadloos aan de feitelijke behandelrelatie aansluitende (seksuele) relatie tussen klager en verweerster, zonder dat enige afkoelingsperiode in acht is genomen. Dat brengt mee dat klachtonderdeel c gegrond is en klachtonderdeel a gegrond is voor zover het gaat om het seksueel grensoverschrijdend gedrag direct aansluitend op de behandelrelatie.

5.8 Klager stelt echter dat ook al tijdens de behandelrelatie sprake was van seksueel grensoverschrijdend gedrag van verweerster. Het college merkt op dat het tuchtrechtelijk verwijt al gegeven is, als een seksuele relatie is aangegaan zonder afkoelingsperiode in acht te nemen. Dat de seksuele relatie mogelijk al tijdens de behandelrelatie is ontstaan, is daarmee geen zelfstandig tuchtrechtelijk verwijt. De vraag of verweerster al tijdens de behandelrelatie een relatie

met klager is aangegaan, kan wel van invloed zijn op de (hoogte van de) op te leggen maatregel. Het college ziet zich daarom voor de taak gesteld om te beoordelen of al tijdens de behandelrelatie een seksuele relatie is aangegaan.

5.9 Klager heeft ter nadere onderbouwing van zijn stelling dat al tijdens de behandelrelatie een seksuele relatie is ontstaan, verwezen naar de datum van de eindfactuur, waarop als einddatum van de behandelrelatie is opgenomen 2 juni 2017, en onder meer naar een e-mailbericht van 20 mei 2017, waarin verweerster EMDR-therapie benoemt en tegelijkertijd een wandeling voorstelt. Verweerster heeft betwist dat er na 14 april 2017 nog behandelsessies hebben plaatsgevonden. Een formele beëindiging door het noemen van een einddatum in een factuur betekent niet dat er tot dat moment nog feitelijk behandelsessies hebben plaatsgevonden. Wel is duidelijk aangetoond dat er nog een verwijsproces met telefonisch overleg met verweerster gaande was, waarover bericht is in het intakerapport van [F] van 3 mei 2017 (zie klaagschrift van klager bijlage 26 pagina 78) en dat verweerster op 13 mei 2017 een verwijsbrief heeft opgesteld (zie klaagschrift van klager bijlage 24). Het verwijsproces inclusief telefoneren en schrijven is te beschouwen als een onderdeel van de behandeling.

5.10 Het college overweegt als volgt. Wanneer een behandelrelatie als geëindigd kan worden beschouwd, is afhankelijk van de situatie. Bij een beëindiging van de behandelingsovereenkomst vanwege doorverwijzing naar een andere behandelaar, zoals ook hier aan de orde, brengt de zorgvuldigheid die een zorgverlener dient te betrachten mee dat hij de noodzakelijke zorg blijft verlenen tot een nieuwe behandelrelatie met de opvolgend behandelaar is ontstaan. Hiervoor geldt een redelijke termijn. Klager is door verweerster doorverwezen, maar de intake door en/of overdracht naar de nieuwe behandelaar had op 14 april 2017 nog niet plaatsgevonden, waardoor in zoverre de behandelrelatie tussen verweerster en klager op die datum nog niet als geëindigd kan worden beschouwd. Dat er na genoemde datum geen behandelsessie meer heeft plaatsgevonden, maakt dit niet anders. Dit betekent dat klachtonderdeel a ook gegrond is voor zover het gaat om het seksueel grensoverschrijdend gedrag tijdens de behandelrelatie.

klachtonderdeel b van klager: het eenzijdig verbreken van de behandeling van klager met het oog op

het voortzetten van seksueel contact met klager

5.11 Het college kan niet vaststellen dat verweerster dit door klager gestelde oogmerk heeft

gehad. Daarvoor heeft het college ook geen aanwijzingen. Integendeel, uit het medisch dossier

blijkt onder meer dat verweerster ook al in maart 2017, dus nog voordat sprake was van een

persoonlijke en seksuele relatie tussen klager en verweerster, met klager heeft gesproken over een

verwijzing naar een andere zorgverlener vanwege de gecompliceerde problematiek van klager. Daarmee

is dit klachtonderdeel ongegrond.

klachtonderdeel d van klager: het vernietigen van het originele medisch EPD-dossier van klager en

het aanleveren van een onvolledig en gemanipuleerd (schaduw) dossier

5.12 Het college stelt vast dat verweerster haar abonnement op het elektronisch EPD-dossier bij Incura in 2022 heeft opgezegd. Incura heeft haar daarop laten weten dat zij de

medische gegevens na 1 mei 2022 niet meer kon bewerken of inzien en dat Incura betreffende gegevens

daarna zou verwijderen. Verweerster heeft geen back-up van de gegevens gevraagd voordat deze zouden

worden verwijderd. Indien en voor zover daarmee geen medisch dossier meer beschikbaar zou zijn van klager, zou dit verweerster tuchtrechtelijk kunnen worden verweten.

5.13 Verweerster heeft echter ter zitting toegelicht dat zij op verschillende manieren het medisch

dossier van klager heeft bijgehouden. Zo maakte zij aantekeningen op papier en zette zij haar

bevindingen op een laptop om deze aantekeningen op een later moment, zodra zij in een

internetomgeving zat, over te zetten naar een EPD-dossier. Zij heeft het door haar op de laptop

aangemaakte dossier wel behouden en dat dossier heeft klager op zijn verzoek ook ontvangen (dossier

1). Delen daaruit heeft klager in (bijlagen bij) zijn klaagschrift opgenomen. Bij haar verweerschrift heeft verweerster ook zelf haar dossier gevoegd

(dossier 2). Gebleken is dat in dossier 1 op vier plaatsen woorden staan die ontbreken in dossier 2

(zie de door klager genummerde pagina's 17 tot en met 19 van bijlage 1 bij zijn stukken van 22

november 2024). Verweerster heeft desgevraagd ter zitting verklaard niet te weten hoe de

verschillen zijn ontstaan anders dan dat zij op enig moment mogelijk nog iets vanuit haar papieren

aantekeningen aan het dossier op haar laptop heeft toegevoegd.

5.14 Het college is van oordeel dat verweerster in voldoende mate het medisch dossier van klager heeft bewaard. Hoewel kennelijk het EPD van klager niet meer toegankelijk was vanaf 2022, kan dat verweerster niet worden verweten. De verplichting om een elektronisch patiëntendossier bij te houden en ter beschikking te stellen is eerst vanaf 2020 verplicht voor psychologen. Verweerster had echter al in 2017 de behandeling van klager afgesloten. Haar kan niet met terugwerkende kracht worden verweten dat het elektronisch patiëntendossier niet voor klager toegankelijk was. Vaststaat dat verweerster het medisch dossier van klager met haar eigen aantekeningen heeft bewaard en op verzoek aan hem beschikbaar heeft gesteld. Het college kan niet vaststellen dat verweerster een van beide hiervoor genoemde dossiers opzettelijk heeft gemanipuleerd. Niet uitgesloten is dat de wijze waarop verweerster haar aantekeningen verwerkte, tot de genoemde verschillen heeft geleid. Dit klemt temeer nu het gaat om irrelevante verschillen en beide dossiers van verweerster zelf afkomstig zijn. In zoverre is het klachtonderdeel ongegrond. Wel stelt het college vast dat het medisch dossier niet volledig is. Essentiële momenten zijn daarin niet beschreven. Zo ontbreken in het medisch dossier wijzigingen in het behandelbeleid en een toelichting daarop alsook de akkoordverklaring van de client met het gewijzigde beleid. Daarnaast heeft het college de formats voor de intake- en ontslagbrief niet aangetroffen. In zoverre is het klachtonderdeel gegrond.

klachtonderdeel e van klager: het schenden van haar beroepsgeheim richting derden hetgeen het behandelbelang van klager heeft geschaad

5.15 Klager heeft – kort gezegd – ter onderbouwing van dit klachtonderdeel aangevoerd dat verweerster met klager een aantal cliënten heeft besproken. Klager zou daar erg veel last van hebben gehad. Het college stelt vast dat klager in dit klachtonderdeel niet kan worden ontvangen omdat hij geen rechtstreeks belang heeft bij dit klachtonderdeel. Ook als zou worden aangenomen dat verweerster informatie over cliënten met klager heeft besproken, dan heeft zij daarmee haar beroepsgeheim jegens deze cliënten geschonden en niet jegens klager. Voor wat betreft de klacht van klager dat verweerster zijn behandelbelang zou hebben geschaad, door over anderen te praten, kan het college uit deze enkele stelling niet

opmaken waarom daarmee zijn behandelbelang zou zijn geschaad. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

klachtonderdeel f van klager: het verlenen van onprofessionele en onzorgvuldige zorg waarbij verweerster haar eigen belang zwaarder heeft gewogen dan het behandelbelang van klager, waardoor het behandeltraject en haar onprofessionele gedrag een averechts effect heeft gehad op het herstel en het vertrouwen van klager in GGZ-behandelaren blijvend is geschaad.

5.16 Klager heeft deze klacht ter zitting als volgt toegelicht. Volgens klager ontbrak het aan structuur in de behandeling. Verweerster wijzigde telkens het behandelplan en sprak veelvuldig over haar eigen problemen. Verweerster heeft ter zitting toegelicht dat en waarom het behandelplan wijzigde en zij heeft tevens gesteld dat klager daarmee instemde. Desgevraagd heeft klager ter zitting erkend dat verweerster de wijzigingen steeds met hem heeft besproken. Het college begrijpt de klacht onder meer aldus dat onvoldoende duidelijk is gemaakt aan klager op welke gronden verweerster meende dat aanpassingen van het behandelplan nodig waren.

5.17 Hoewel als vaststaand kan worden aangenomen dat verweerster klager voldoende heeft geïnformeerd over de wijzigingen in het behandelplan en er ook sprake was van instemming door klager met deze wijzigingen, is uit het medisch dossier niet op te maken welke redenen verweerster aanwezig achtte om het behandelplan te wijzigen. Daardoor kan het college niet vaststellen op grond van welke bevindingen verweerster meende dat een behandelplan moest worden aangepast, noch welke afspraken er met klager zijn gemaakt. Dat maakt dat het college niet kan vaststellen dat er gedegen onderzoek is gedaan door verweerster en op grond daarvan de juiste behandeling is ingezet. In zoverre is het klachtonderdeel gegrond.

5.18 Voor zover klager heeft bedoeld dat sprake was van onprofessioneel gedrag van verweerster in algemene zin tijdens de behandelrelatie, is het college van oordeel dat het klachtonderdeel ongegrond is. Een nadere toelichting op of onderbouwing van dit verwijt ontbreekt en uit de stukken kan het college niet opmaken dat verweerster zich tijdens de behandelrelatie onprofessioneel zou hebben gedragen anders dan het aangaan van de persoonlijke en seksuele relatie

waarvan hiervoor al
is vastgesteld dat dit tuchtrechtelijk verwijtbaar is.

5.19 Voor wat betreft de gevolgen die klager heeft genoemd, geldt dat het college geen oordeel geeft over de gevolgen van het handelen of nalaten van een aangeklaagde, zodat aan dit klachtonderdeel voorbij wordt gegaan. Dat verweerster veelvuldig over haar eigen problemen sprak, is door verweerster uitdrukkelijk betwist en dit blijkt (ook) niet anderszins, zodat dit klachtonderdeel ongegrond wordt verklaard.

Slotsom
5.20 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat de klacht van de inspectie gegrond is. De klachtonderdelen a en c van klager zijn gegrond, de klachtonderdelen d en f zijn gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond en klachtonderdelen b en e zijn ongegrond.

Maatregel
5.21 Nu de klacht van de inspectie geheel en de klacht van klager gedeeltelijk gegrond is, moet het college beoordelen welke maatregel in deze omstandigheden en gelet op de aard en de ernst van het handelen, naar verwachting voldoende effect zal hebben om herhaling te voorkomen. Daarbij kunnen verzachtende omstandigheden voor verweerster worden meegewogen, maar preventie hoort in gevallen als deze voorop te staan.

5.22 Aan verweerster valt een ernstig verwijt te maken van haar onachtzaamheid en onprofessionele houding. Voor de veiligheid en het welzijn van de cliënten is het noodzakelijk dat een zorgverlener de professionele grenzen van de beroepsgroep respecteert en in acht neemt. Dit geldt in het bijzonder voor een gz-psycholoog, vanwege de verhoogde kwetsbaarheid van de aan haar zorg toevertrouwde cliënten.

5.23 Verweerster was zich ervan bewust dat het aangaan van een (seksuele) relatie met een cliënt zonder een afkoelingsperiode in acht te nemen niet was toegestaan en dat die relatie risico's met zich bracht voor haarzelf en de cliënt. Dit geldt temeer nu verweerster ook al eerder als hoofdbehandelaar bij een behandeling van klager was betrokken en daarom wist van diens specifieke kwetsbaarheden. Klager benaderde haar in 2016 ook uitdrukkelijk omdat hij haar vertrouwde en zij wetenschap had van zijn eerdere behandeling. Verweerster was zich naar eigen zeggen ook bewust van het nut van een

afkoelingsperiode, namelijk dat deze nodig is om iemand ervan te vergewissen dat gevoelens niet te maken hebben met overdracht en tegenoverdracht (een onbewust proces van het overdragen, of projecteren van oude patronen op de relatie met een ander). Niettemin heeft verweerster zich aanvankelijk op het standpunt gesteld dat een afkoelingsperiode niet mogelijk was omdat de aantrekkingskracht te groot was en er hoe dan ook na die periode een relatie zou zijn opgebloeid. Voorts stelde zij zich aanvankelijk op het standpunt dat een afkoelingsperiode ook niet nodig was omdat er geen sprake was van afhankelijkheid en ongelijkwaardigheid. Naar het oordeel van het college was verweerster dus kennelijk nog altijd niet doordrongen van de achterliggende gedachte van een afkoelingsperiode.

5.24 Verweerster is evenwel in de loop van het onderzoek teruggekomen op haar aanvankelijke zienswijze en zij heeft erkend dat bij de start van de persoonlijke en seksuele relatie wel sprake was van een afhankelijkheidsrelatie. Die afhankelijkheidsrelatie was er in een later stadium volgens haar niet meer.

5.25 Verweerster heeft aangegeven dat zij destijds bewust voor de liefde en tegen de regels heeft gekozen en daarmee een risico heeft genomen dat dit voor klager uiteindelijk negatief zou kunnen zijn.

5.26 Het college is van oordeel dat verweerster kan worden verweten dat zij in het geheel niet kritisch is geweest op haar eigen gedrag en zich op geen enkel moment tot de orde heeft geroepen. Ook toen zij kort na het aangaan van de relatie tot het besef kwam dat zij eigenlijk een afkoelingsperiode in acht had moeten nemen, heeft zij deze periode niet alsnog ingezet. Zij heeft zich volledig laten leiden door haar gevoel voor klager. Daarmee heeft zij nagelaten haar verantwoordelijkheid te nemen. Ze heeft haar gedrag en handelen niet laten toetsen door anderen. Zij heeft bijvoorbeeld geen collegiaal/professioneel overleg gezocht en ook geen hulp gezocht. Haar bedenkingen blijken ook geenszins de relatie zelf te betreffen maar enkel het feit dat ze de beroepsregels heeft overtreden met het niet in acht nemen van een afkoelingsperiode.

5.27 Positief is dat verweerster goed heeft samengewerkt met de inspectie, gaandeweg meer zelfinzicht heeft laten zien, haar fout erkent en daar de volledige verantwoordelijkheid voor wil nemen. Zij werkt nu niet meer als zelfstandige, maar in loondienst in een team waarin zij goed functioneert. Zij heeft haar huidige werkgever ingelicht over de situatie en is een “Samenwerkingsovereenkomst ter voorkoming van grensoverschrijdend gedrag in behandelingen” met haar werkgever aangegaan, waarin onder meer staat dat als er contact plaatsvindt tussen haar en een cliënt er een supervisor zal worden aangesteld. Aan haar is daarbij niet eerder een maatregel opgelegd.

5.28 De inspectie heeft ondanks voormelde positieve aspecten beperkt vertrouwen in de professionele attitude van verweerster. Dit beperkt vertrouwen komt onder meer omdat verweerster aanvankelijk weinig tot geen inzicht heeft getoond in het onjuiste van haar handelen en de afhankelijkheid van de cliënt en de mogelijke negatieve gevolgen voor hem heeft betwist.

5.29 Hoewel het college het kan volgen dat verweerster in de periode dat zij op haar handelen is aangesproken door de inspectie, kampte met ernstige gezondheidsproblemen en daardoor wellicht het onjuiste van haar handelen niet goed voor ogen had, is het college er nog niet van overtuigd dat verweerster nimmer meer in een situatie zal komen waarbij persoonlijke en/of seksuele gevoelens een rol kunnen spelen. Het feit dat verweerster nu enkel online sessies houdt met cliënten, is op zichzelf immers geen beletsel voor een mogelijke persoonlijke en/of seksuele affectieve relatie. Daar komt bij dat verweerster geen duidelijke strategie benoemt als het gaat om het herkennen en erkennen van persoonlijke en/of seksuele gevoelens in een behandelrelatie. Hoewel verweerster intervisie benoemt om mogelijke persoonlijke en/of seksuele gevoelens te bespreken, is onduidelijk of dit op structurele basis zal zijn. Evenmin is duidelijk geworden of verweerster voor zichzelf heeft onderzocht wat haar ertoe heeft bewogen om de richtlijnen welbewust te negeren. Verweerster heeft dat ook op de zitting voor het college niet goed kunnen uitleggen.

Slotsom

5.30 Het college komt alles overziend tot het volgende oordeel. De ernst van de

verweten
gedragingen rechtvaardigt in beginsel een schorsing van zes maanden. Het college zal, gelet op het voortschrijdend inzicht, een deel van die termijn, en wel drie maanden, voorwaardelijk opleggen met een proeftijd van twee jaren. Daarnaast zal als bijzondere voorwaarde aan verweester worden opgelegd dat zij zich onder toezicht en op aanwijzing van de inspectie, via een traject bij een psychotherapeut, tevens erkend leertherapeut NVP, zal bekwamen in het herkennen en hanteren van professionele grenzen binnen een behandelrelatie, evenals in de bewustwording van de invloed van persoonlijke dynamieken in de context met cliënten.

Publicatie

5.31 Om reden aan het algemeen belang ontleend, zal deze beslissing (op de voet van artikel 71 Wet BIG) openbaar worden gemaakt door middel van publicatie in de Nederlandse Staatscourant en ter publicatie worden aangeboden aan de tijdschriften De Psycholoog van het NIP en het Tijdschrift voor Psychotherapie van de NVP. Deze publicatie zal plaatsvinden zonder vermelding van namen of andere tot personen of instanties herleidbare gegevens.

5.32 Ten overvloede merkt het college op dat, ingevolge de artikelen 48 lid 10 jo. 9 lid 1, onder c, van de Wet BIG, in het register een aantekening wordt geplaatst van de maatregel van schorsing. In artikel 11 van de Wet BIG is vervolgens bepaald dat en op welke wijze openbare kennisgeving van deze aantekening plaatsvindt. Dit is aldus wettelijk bepaald en het college heeft hierop geen invloed.

Kostenveroordeling

5.33 Klager heeft verzocht verweester te veroordelen in de kosten die hij heeft gemaakt. Een kostenveroordeling is mogelijk als het college de klacht (gedeeltelijk) gegrond verklaart en aan verweester een maatregel oplegt. Daarvan is in dit geval sprake. Volgens de wet moet het daarbij wel gaan om kosten die klager in het kader van deze klachtprocedure redelijkerwijs heeft moeten maken (artikel 69 lid 5 wet BIG). Het moet gaan om door klager gemaakte proceskosten die in rechtstreeks verband met de tuchtprocedure staan (zoals kosten voor klaagschrift, mondeling vooronderzoek, zitting). De door klager geclaimde kosten vallen hier naar het oordeel

van het college niet onder, zodat dit verzoek van klager zal worden afgewezen.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht van de inspectie gegrond;
- verklaart de klachtonderdelen a en c van klager gegrond en de klachtonderdelen d en f van klager gedeeltelijk gegrond;
- verklaart de klacht van klager voor het overige ongegrond;
- legt de gz-psycholoog de maatregel van schorsing op van haar bevoegdheid om de

aan de inschrijving in het register verbonden bevoegdheden uit te oefenen voor de duur van zes maanden, waarvan drie maanden voorwaardelijk, met bevel dat de maatregel voor wat betreft het voorwaardelijke gedeelte niet ten uitvoer zal worden gelegd, tenzij het bevoegde regionale tuchtcollege later anders mocht bepalen op grond dat verweerster voor het einde van een proeftijd van twee jaren:

I. zich heeft schuldig gemaakt aan enig handelen of nalaten dat in strijd is met de goede zorg die

zij als gz-psycholoog behoort te betrachten dan wel in strijd is met het belang van de individuele gezondheidszorg;

II. de volgende voorwaarden niet is nagekomen:

a. dat zij zich, onder toezicht en op aanwijzing van de Inspectie voor de Gezondheidszorg, via een

traject bij een psychotherapeut/gz-psycholoog, tevens erkend leertherapeut NVP, zal bekwamen in het

herkennen en hanteren van professionele grenzen binnen een behandelrelatie, evenals in de

bewustwording van de invloed van persoonlijke dynamieken in de context met cliënten;

b. dat zij binnen drie maanden na het onherroepelijk worden van de beslissing bij de Inspectie voor

de Gezondheidszorg opgave doet van de persoon van deze psychotherapeut/gz-psycholoog en deze

psychotherapeut/gz-psycholoog ervan in kennis stelt dat de Inspectie voor de Gezondheidszorg bij de

psychotherapeut/ gz-psycholoog informatie kan inwinnen over de aard, globale inhoud en frequentie

van de behandeling en dat zij de psychotherapeut/gz-psycholoog toestemming geeft om informatie over

voornoemde aspecten aan de Inspectie voor de Gezondheidszorg te verschaffen;

c. dat zij de Inspectie voor de Gezondheidszorg schriftelijk laat weten wanneer de psychologische

behandeling met instemming van de psychotherapeut/gz- psycholoog is voltooid, welke brief of

verklaring door de psychotherapeut/gz- psycholoog mede ondertekend dient te worden ten bewijze van

zijn/haar instemming daarmee;

- bepaalt dat de proeftijd ingaat op het moment dat deze uitspraak onherroepelijk is;

- bepaalt dat de proeftijd uitsluitend geldt gedurende de periode dat verweerster in het register is ingeschreven en bevoegd is de daaraan verbonden bevoegdheden uit te oefenen;
- bepaalt dat deze beslissing, nadat die onherroepelijk is geworden, zonder vermelding van namen of andere herleidbare gegevens in de Nederlandse Staatscourant zal worden bekendgemaakt en ter publicatie zal worden aangeboden aan de tijdschriften De Psycholoog van het NIP en het Tijdschrift voor Psychotherapie van de NVP;
- wijst af het verzoek van klager om een kostenvergoeding.

Deze beslissing is gegeven door K.A.J.C.M. van den Berg Jeths-van Meerwijk, voorzitter, C.M.H.M. van Lent, lid-jurist, Ch. Oele, M.J.E. Lemmens, en T.A.W. van der Schoot, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door T.G. Nijenkamp, secretaris, en in het openbaar uitgesproken door K.A.J.C.M. van den Berg Jeths-van Meerwijk op 5 maart 2024.